

Stanovisko Výboru regionů k tématu Budoucí společný evropský azylový systém II

(2010/C 79/11)

VÝBOR REGIONŮ

- v tomto stanovisku zdůrazňuje, že místní a regionální orgány budou i nadále v první linii při provádění evropských právních předpisů týkajících se základních prvků společného evropského azylového systému (SEAS); je však znepokojen skutečností, že posuzované dokumenty neodkazují dostatečně na místní a regionální rozměr. Zahrnutí místního a regionálního rozměru je nutné jak pro účinné provádění SEAS II, tak pro dodržení zásady subsidiarity;
- se dále domnívá, že úspěšná harmonizace je prostředkem ke zmírnění nepřiměřené zátěže, které mohou být kvůli své geografické nebo příhraniční poloze vystaveny některé místní nebo regionální orgány v kombinaci s odlišnostmi v národních přístupech k azylové problematice. Doporučuje proto, aby tam, kde je přístup k bydlení, sociální péči, zdravotní péči, vzdělávání a na pracovní trh řízen místními nebo regionálními úřady, členské státy uznaly nezbytnost solidarity a sdílení břemene na nižší než celostátní úrovni;
- domnívá se nicméně, že má-li být politika evropské harmonizace úspěšná, budou místní a regionální orgány možná vyžadovat dodatečnou přímou evropskou podporu, nebo záruky, že budou mít z fondů vyčleněných pro členské státy přiměřený prospěch. Dále též zdůrazňuje potřebu zlepšit komunikaci na místní a regionální úrovni o rozdílu mezi nucenou a nevynucenou migrací a mezi příjemci mezinárodní ochrany a žadateli o ni tak, aby místní společenství měla kvalitní a pozitivní informace o tom, kterým osobám je tato mezinárodní ochrana určena.

Zpravodajka: Doreen Huddart (UK/ALDE), radní města Newcastle-upon-Tyne

Odkaz

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Plán politiky pro azyl – Integrovaný přístup k ochraně v celé EU

KOM(2008) 360 v konečném znění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl

KOM(2008) 815 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států

KOM(2008) 820 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

KOM(2009) 66 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

důsledku může znamenat následné další náklady pro místní a regionální orgány;

VÝBOR REGIONŮ

1. zvláště zdůrazňuje, že místní a regionální orgány budou i nadále v první linii při provádění evropských právních předpisů týkajících se základních prvků společného evropského azylového systému (SEAS), a opakuje doporučení, která vyslovil v prvním stanovisku k SEAS přijatému na 74. plenárním zasedání (CdR 177/2007 fin);

2. v tomto druhém stanovisku k SEAS určuje další specifická témata související s plánem politiky obecně a zejména pak s dostupnými navrhovanými právními předpisy, přičemž stvrzuje původní zjištění;

3. je znepokojen skutečností, že posuzované dokumenty neodkazují dostatečně na místní a regionální rozměr. Zahrnutí místního a regionálního rozměru je nutné jak pro účinné provádění SEAS II, tak pro dodržení zásady subsidiarity;

Plán politiky pro azyl

4. vítá konstatování, že v oblasti této politiky musí být harmonizace doprovázena zkvalitněním norem, avšak činí tak s určitými výhradami. Konkrétně konstatuje, že to v konečném

5. zdůrazňuje, že jelikož se SEAS týká žadatelů o azyl a uprchlíků, měl by i nadále dodržovat zásady Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a nemělo by se dopustit ani implikovat jakékoli oslabení těchto norem;

6. vítá skutečnost, že klíčovou charakteristikou plánu politiky a souvisejících právních předpisů je sjednocení přístupů k azylu a formám podpůrné ochrany. To je důležité, protože jde o uznání omezení definice uprchlíka a toho, že mnoho lidí, kteří vyhledávají mezinárodní ochranu, nemusí být uprchlíky v přísném slova smyslu (například osoby prchající před přírodními katastrofami). Platná opatření a postupy při přijímání, stejně jako udělený status, by měly těmto osobám zaručit rovné zacházení;

7. domnívá se, že úspěšná harmonizace je prostředkem ke zmírnění nepřiměřené zátěže, které mohou být kvůli své geografické nebo příhraniční poloze vystaveny některé místní nebo regionální orgány v kombinaci s odlišnostmi v národních přístupech. Tam, kde jsou podmínky a procesy přijímání nebo uplatňování kvalifikačních kritérií pro mezinárodní ochranu přísnější v jednom členském státě než v druhém (a nebo jsou tak vnímány), může taková okolnost přispět k druhotné migraci uvnitř EU. To ztěžuje zavádění SEAS a může to pro některé státy a místní a regionální orgány znamenat přílišnou zátěž;

8. zdůrazňuje, že hlavními příčinami nucené migrace jsou okolnosti nesouvisející s EU, spíše než podmínky v EU;

9. doporučuje, aby tam, kde je přístup k bydlení, sociální péči, zdravotní péči, vzdělávání a na pracovní trh řízen místními nebo regionálními úřady, by měly členské státy uznat nezbytnost solidarity a sdílení břemene na nižší než celostátní úrovni;

10. domnívá se, že má-li být politika evropské harmonizace úspěšná, místní a regionální orgány by mohly požadovat buď dodatečnou přímou evropskou podporu, nebo záruky, že budou mít z fondů vyčleněných pro členské státy přiměřený prospěch;

11. uznává nerovnoměrnou zátěž vyplývající ze zeměpisné polohy u hranic EU a z demografické charakteristiky, která může omezovat účinnost harmonizace, a proto souhlasí, že další harmonizace vnitrostátních norem prostřednictvím SEAS musí provázet posílená praktická spolupráce zaměřená na spravedlivé rozložení azylové odpovědnosti mezi členské státy a regiony;

12. je znepokojen skutečností, že plán politiky se nezabývá činností agentury pro řízení spolupráce na vnějších hranicích EU FRONTEX, pokud jde o harmonizaci či praktickou spolupráci. Zvýšená pozornost, která je v návrzích v oblasti SEAS věnována lidským právům obecně, a zvláště pak lidským právům zranitelných osob, by měla najít odezvu i v pravidlech fungování agentury FRONTEX;

13. zdůrazňuje potřebu zlepšit komunikaci na místní a regionální úrovni o rozdílu mezi nucenou a nevynucenou migrací a mezi příjemci mezinárodní ochrany a žadateli o ni tak, aby místní společnosti měla kvalitní a pozitivní informace o tom, kterým osobám je tato mezinárodní ochrana určena;

Směrnice o přijímání

14. podporuje přístup zvolený v této směrnici, který kombinuje opatření tak, aby pokrývala normy pro přijímání jak žadatelů o azyl, tak osob, které hledají podpůrnou ochranu;

15. upozorňuje, že při harmonizaci norem pro přijímání musí být sociální pomoc určená žadatelům o azyl týkající se bydlení, sociální péče, zdravotní péče, vzdělávání a přístupu na trh práce v každém případě poskytována na úrovni nejméně odpovídající péči poskytované občanům příslušné země;

16. domnívá se, že navrhované záruky lidských práv včetně zvláštních opatření pro zranitelné osoby, by měly být aplikovány na všechny formy zpracování, včetně všech forem vyřizování žádostí mimo území EU, jak se to zamýšlí v odstavci 5.2.3 plánu politiky. Další kroky tímto směrem budou vyžadovat pečlivé zkoumání, zejména ve vztahu k jejich zákonnosti, účinnosti a vhodnosti;

Zadržení: články 8–11

17. zvláště vítá znění čl. 8 odst. 1, které uznává, že nikdo nesmí být zadržen pouze proto, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu, jak Výbor požadoval v odstavci 16 svého prvního stanoviska k SEAS. Výbor uznává, že odpovědné orgány mohou mít pádné důvody k zadržení některých žadatelů, např. při podezření z útěku;

Přístup na trh práce po 6 měsících: článek 15

18. souhlasí, že tyto návrhy mohou být prospěšné jak pro žadatele o azyl, tak pro členský stát, přestože uznává, že pro některé členské státy je tento návrh kontroverzní, zvláště pro ty se stoupající nezaměstnaností a pro ty, jež jsou vystaveny tlaku z důvodu své zeměpisné polohy. Výbor vítá skutečnost, že podle čl. 15 odst. 2 přepracované směrnice o přijímání „členské státy stanoví (...) podmínky, za kterých je žadatelům umožněn přístup na trh práce (...)“;

19. opakuje své postoje uvedené v odstavcích 34–38 prvního stanoviska k SEAS a upozorňuje na své stanovisko ze dne 11. října 2007 k tématu „Uplatňování globálního přístupu k migraci na jižních námořních hranicích evropské unie a ve východních a jihovýchodních regionech sousedících s evropskou unií“ (CdR 64/2007 fin); závěry konference na téma „Úloha regionů a měst při řízení migračních toků“, kterou Výbor regionů uspořádal spolu s vládou Kanárských ostrovů v říjnu 2007 na Tenerife; stanovisko ze dne 15. června 2006 k usnesení Evropského parlamentu o ochraně menšin a politikách proti diskriminaci v rozšířené Evropě (CdR 53/2006), v němž se vyjádřil k integrační politice, a stanovisko ze dne 12. února 2009 k tématu „Integrační politiky – klíčová úloha místních a regionálních samospráv“ (CdR 212/2008); dále též připomíná závěry semináře na téma „Úloha měst a regionů při integrování přistěhovalců“, který Výbor regionů uspořádal spolu s Místní unií měst a obcí Attiky v říjnu 2008 v Aténách;

20. znovu zdůrazňuje doporučení uvedené v odstavci 4 jeho prvního stanoviska k SEAS, že evropské právní předpisy by měly na členských státech požadovat zřízení systému sítí regionálních orgánů, jež by kvalifikovaným způsobem integrovala uprchlíky;

Ustanovení o materiálních podmínkách přijetí a zdravotní péči: články 17–20

21. považuje za problematické stanovit platnost vnitrostátních ustanovení týkajících se sociální péče pro žadatele o azyl, naopak navrhuje zvážit stanovení jednotných evropských minimálních standardů o zaručení základní péče;

22. uznává, že tato opatření o materiální pomoci jsou obzvláště důležitá pro místní a regionální orgány, které hrají významnou roli při poskytování bydlení, sociální péče, zdravotní péče a vzdělávání. Tam, kde mají pravomoc provádění těchto norem členské státy, měly by ujistit místní a regionální orgány, že tam, kde budou zatíženy dalšími povinnostmi, obdrží úměrnou finanční pomoc;

23. zjišťuje nutnost odborné přípravy pro úředníky místních a regionálních orgánů, kteří budou pověřeni testováním prostředků navrhovaných v těchto ustanoveních, tak aby příspěvky na náklady spojené s materiálními podmínkami přijetí a zdravotní péčí nebyly zbytečně odebrány samotným žadatelům o mezinárodní ochranu;

Ustanovení o osobách se zvláštními potřebami: články 21–24

24. opakuje svůj hluboký zájem o zranitelné osoby (odstavce 29–33 prvního stanoviska k SEAS) a vítá kroky, které návrh činí k řešení této otázky. Výbor zvláště upozorňuje na zdravotní potřeby osob, které žádají o mezinárodní ochranu a mohly utrpět zranění, psychické trauma nebo mohou trpět nedostatkem potravy. Vzhledem k tomu, že jsou zdravotní služby často poskytovány na místní nebo regionální úrovni, musí být vyzkoumána, identifikována a zmírněna zátěž, kterou ponese konkrétní regiony;

Přístup k žadatelům, jimž byla zamítnuta mezinárodní ochrana

25. harmonizace přístupu k neúspěšným žadatelům o azyl by mohla napomoci omezení výskytu druhotné migrace. Je však nutno umožnit přijetí opatření, jež by příslušné žadatele motivovala k dobrovolnému odchodu. Tato opatření by neměla mít vliv na poskytování nezbytné zdravotní péče a pomoci k uspokojení základních potřeb, které jsou přiznávány lidem v této kategorii;

26. zdůrazňuje, že nucená chudoba a odmítnutí poskytnout zdravotní péči by nikdy neměly být prostředkem použití imigrační a azylové politiky k vyhoštění žadatelů o mezinárodní ochranu;

Nezletilé osoby

27. vítá skutečnost, že směrnice pro přijímání a ostatní přepracované nástroje SEAS II nyní obsahují jasnou definici

nezletilé osoby, již je „státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší 18 let“. Podobně je třeba uvítat, že všechny nástroje vytvářejí dodatečné záruky pro nezletilé osoby. Přestože však osoba definovaná jako nezletilá požívá těchto záruk, není zajištěna dostatečná ochrana těch žadatelů o mezinárodní ochranu, jejichž věk zpochybňuje členský stát, který přijímá žadatele, zpracovává jeho žádost a rozhoduje o ní nebo uplatňuje dublinská kritéria;

28. konstatuje, že materiální podmínky přijetí budou prvním projevem SEAS, se kterým se setkají žadatelé o mezinárodní ochranu. Je proto zásadně důležité, aby tam, kde je zpochybněn věk žadatele, bylo k tomuto žadateli přistupováno jako k nezletilé osobě, dokud nebude prokázáno, že jí není (za současného dodržení práv a bezpečnosti dalších žadatelů o mezinárodní ochranu), aby s ním bylo za všech okolností zacházeno lidsky a důstojně a aby byly použity právní záruky týkající se postupů pro určení věku zvláště tam, kde se přistoupí k lékařskému vyšetření. V případě, že by v této fázi byl nesprávně stanoven věk žadatele, mohla by nezletilému žadateli o mezinárodní ochranu být zamítnuta zvýšená úroveň ochrany, kterou legislativa SEAS II hodlá poskytovat nezletilým osobám;

29. uznává skutečnost, že některé místní a regionální orgány jsou pod výjimečným tlakem vzhledem k nutnosti poskytovat služby nezletilým osobám bez doprovodu nebo velkým počtům nezletilých, a doporučuje, aby těmto orgánům byly poskytnuty odpovídající prostředky;

Přepracované dublinské nařízení

30. konstatuje, že jde o zvláště důležitý prvek pro regiony, protože podle dublinského systému mohou být žadatelé o azyl přemístěni do první země EU, do níž původně přišli, což vyvíjí tlak na určité země a regiony na hranicích EU a hlavních vstupech do EU;

31. schvaluje cíl zvýšit účinnost systému, avšak pouze tam, kde to bude v souladu s harmonizovanými normami a postupy přijímání. Tím se zajistí, aby členské státy, které přemísťují příslušníky třetích zemí do jiného členského státu, neporušovaly své vlastní povinnosti vyplývající z mezinárodních právních předpisů o lidských právech, včetně práva na respektování rodinného života, nejlepšího zájmu dítěte a zásady nenavrácení, včetně nepřímého nenavrácení podle článku 19 Listiny základních práv Evropské unie, článku 33 Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a článku 3 Úmluvy OSN proti mučení z roku 1984. Ustanovení navrhovaného nařízení by měla vejít v platnost až v momentě, kdy budou již plně provedeny revidované směrnice o přijímání, o azylovém řízení a kvalifikační směrnice;

32. vítá článek 6 o ochraně práv nezletilých osob bez doprovodu, který do určité míry řeší obavy vyjádřené v odstavcích 29–33 prvního stanoviska Výboru k SEAS. Měly by být zavedeny účinné záruky pro další zranitelné osoby, jako jsou těhotné ženy a zdravotně postižené osoby. Nařízení by se také mělo zabývat existujícími nedostatky pokud jde o zachování celistvosti rodiny;

33. zvláště vítá znění článku 27, které uznává, že nikdo nesmí být zadržen pouze proto, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu, jak Výbor požadoval v odstavci 16 svého prvního stanoviska k SEAS;

34. schvaluje postupy navržené v článku 31 o pozastavení platnosti ustanovení obsažených v tomto nařízení v případě, že se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity;

35. navrhuje, aby byl vytvořen formální prostředek komunikace mezi regiony a Evropskou komisí s cílem poukázat na situace, které by mohly vést k použití její pravomoci podle čl. 31 odst. 2 v případě, kdy podmínky v členském státě jako celku nesplňují důkazní požadavky podle čl. 31 odst. 1. Aby však nedošlo k nadužívání těchto ustanovení, měla by Komise bedlivě sledovat situaci a posoudit, zda se jedná skutečně o naléhavý stav, nebo zda by nedodržení směrnice, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES vedlo k řízení pro porušení práva podle článku 226 Smlouvy o ES;

Přepřpracovaná směrnice o azylovém řízení

36. vítá uznání skutečnosti, že harmonizace procesních norem musí být provázána „lepšími normami“ při zpracování žádostí o mezinárodní ochranu. Přínosem je zde zkrácení času potřebného k přijetí rozhodnutí. Dlouhá vyhodnocovací období mohou mít negativní dopad na zdraví a psychickou pohodu, což může vyústit v citelné zatížení místních a regionálních zdrojů. I tam, kde je rozhodovací proces součástí vnitrostátního (spíše než regionálního) rámce, mohou mít průtahy za následek nepřiměřený tlak na místní a regionální orgány, kde probíhají slyšení nebo soudní řízení;

Přepřpracovaná kvalifikační směrnice

37. vítá uznání skutečnosti, že harmonizace kvalifikačních norem musí být provázána „lepšími normami“. S ohledem na humanitární kontext všech právních předpisů zabývajících se tématem uprchlíků by řešení problému nedůslednosti v uznávání uprchlíků mělo mít přednost před řešeními problému sekundární

migrace způsobené rozdíly v hmotných podmínkách při přijímání a přístupu na trh práce. Důsledky nespravedlivého zamítnutí mezinárodní ochrany jsou obzvláště závažné;

38. vítá zvýšený důraz na podpůrnou ochranu. Výbor zvláště vítá skutečnost, že v odstavci 3.3 plánu politiky je věnována pozornost možnosti uprchnout do jiné části své země. Tato „možnost“ nesmí být nikdy použita způsobem, jenž by fakticky zakrýval navracení;

39. uznává, že zlepšení kvality rozhodovacího procesu v oblasti azylu a podpůrné ochrany, což zahrnuje sdílení nejlepšího postupu při výkladu stávajících a navržených právních předpisů, sníží množství odvolání (jejichž počet je v některých členských státech vysoký). Může také přispět k vyšší míře dobrovolných návratů těch, jejichž žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta. Úspěch v obou těchto oblastech sníží míru neúměrného tlaku na regiony, aby poskytovaly pomoc osobám vyloučeným z národní pomoci;

40. znovu připomíná, že podle mezinárodního práva mají vysídlené osoby právo na mezinárodní ochranu, přestože vstoupily do EU nezákonně; dále trvá na tom, že způsob vstupu do EU nesmí být použit proti žadatelům o mezinárodní ochranu, zvláště v případě obětí obchodu s lidmi;

41. konstatuje, že „důvěryhodnost“ není součástí definice uprchlíka podle mezinárodního nebo evropského práva, ačkoli řada žádostí o mezinárodní ochranu je zamítnuta z důvodů nedostatečné důvěryhodnosti. Žadatelé, jejichž žádost o mezinárodní ochranu je zamítnuta, mohou potřebovat značnou podporu místních a regionálních orgánů před opuštěním EU, a proto je zásadně důležité, aby nedocházelo k neoprávněným zamítnutím žádostí z důvodu nedostatečné důvěryhodnosti;

42. doporučuje, aby přepřpracovaná kvalifikační směrnice jasněji stanovila, že ustanovení o důvěryhodnosti (současný čl. 4 odst. 5) byla doplněním definice uprchlíka. Uvádějí okolnosti, za nichž mohou být nedoložená tvrzení jednotlivce přípustná jako důkazy při požadovaném dokazování skutečností opravňujících k poskytnutí mezinárodní ochrany;

Praktická spolupráce

43. zdůrazňuje potřebu sítí pro sdílení informací a osvědčených postupů v otázkách udělování azylu na místní a regionální úrovni a nutnost poskytnout činnosti těchto sítí odpovídající finanční podporu;

44. vítá rozhodnutí zřídit Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) a domnívá se, že tento úřad aktivně přispěje ke zlepšení mezinárodních norem a ke sjednocení používaných přístupů;

45. domnívá se, že Výbor regionů by měl být v bodě odůvodnění (17) návrhu nařízení zařazen mezi „ostatní subjekty Společenství“ (článek 49);

46. poukazuje na důležitost vypracovat výzkumné a srovnávací studie ke zlepšení základních průkazných fakt pro politiku i praxi, a na skutečnost, že klíčová zde bude úloha místních a regionálních orgánů. Místní a regionální orgány by měly být zmíněny v souvislosti s „výměnou informací a osvědčených postupů“ (článek 3) a „shromažďováním a výměnou informací“ (článek 11);

47. žádá o objasnění navrhovaného regulačního rámce a ukazatelů pro měření účinnosti rozvoje politiky a poskytovaných služeb;

48. doporučuje vytvoření programů financování, k nimž budou mít přístup místní a regionální orgány, a to s cílem zvýšit informovanost veřejnosti o azylové problematice v oblastech, kde by to mohlo zlepšit informovanost a integraci místního společenství. Poradní sbor by měl zahrnovat místní a regionální orgány a Výbor regionů;

49. dále doporučuje, aby EASO měl klíčovou úlohu při navazování vztahů se třetími zeměmi, nevládními organizacemi a mezinárodními subjekty;

50. důrazně podtrhuje přínos místních a regionálních orgánů k dosažení vysoké úrovně praktického řízení pro žadatele o azyl a uprchlíky. Dále je zásadním předpokladem podpory programů mezinárodní ochrany příprava školení pro úředníky v příhraničních oblastech, přijímacích střediscích a zařízeních pro přesídlení;

51. je hluboce znepokojen nezařazením zástupců místních a regionálních orgánů do správní rady a doporučuje posílit administrativní uspořádání EASO zařazením zástupců VR a zavedením pravidelných konzultací;

Spravedlivé rozdělení odpovědnosti a solidarity v EU

52. konstatuje, že zatímco solidarita mezi členskými státy je uznávána jako klíčový prvek návrhů, zvláště pokud jde o změny nařízení Dublin II, ponechávají návrhy stále značné pravomoci nad prováděním příslušných politik na členských státech. Je třeba

uznat, že tak jako existuje potřeba sdílet břemeno a solidaritu mezi členskými státy, tak existuje i vzájemná potřeba tohoto sdílení uvnitř států;

53. znovu vyjadřuje uspokojení nad praktickou pomocí nabídnutou členskými státy Evropským fondem pro uprchlíky a Evropským návratovým fondem, vyjádřené v odstavci 46 první zprávy Výboru k SEAS. Tyto fondy budou zvláště důležité pro úspěšné provádění směrnice o přijímání a směrnic o azylovém řízení. Výbor požaduje opětovné ujištění, že místní a regionální orgány budou mít přímý přístup k těmto fondům a že budou hrát roli při sledování přidělování prostředků z těchto fondů;

54. zdrženlivě vítá možnost společného zpracování celkového počtu konkrétních případů v rámci EU pod podmínkou vysoké úrovně dodržování lidských práv a zásady individuálního posouzení každého případu;

Vnější solidarita

55. poukazuje na důležitost dobrovolného přesídlení a vítá návrhy na zlepšení. Výbor požaduje potvrzení, že budou zavedeny konzultační mechanismy pro místní a regionální orgány v této oblasti, zejména s ohledem na jejich význam pro úspěšnou integraci uprchlíků a dalších příjemců mezinárodní ochrany. Výbor konstatuje, že při kvalitním řízení bude dobrovolné přesídlení přínosem pro regiony v podobě konstruktivní řízené migrace;

Vytvoření Společného programu EU pro znovusídlování

56. vítá tato sdělení EK a domnívá se, že tato iniciativa posílí solidaritu v postupech pro znovusídlování a zkvalitní normy v členských státech, zvláště pokud se jedná o úlohu místních orgánů při přijímání, znovusídlování a integraci znovusídlených osob;

57. zvláště vítá rozvoj odborné skupiny pro otázky znovusídlování, zdůrazňuje významnou úlohu místních a regionálních orgánů v postupech přijímání a znovusídlování a žádá o uznání jejich podílu na určení potřeb, stanovení ročních priorit a výměně osvědčených postupů jako odborného vkladu zainteresované strany v rámci této skupiny;

58. požaduje, aby místním a regionálním orgánům, jejichž práce je zásadním předpokladem úspěšného provádění programu EU pro znovusídlování, byly poskytnuty dostatečné prostředky z fondů navržených Evropskou komisí na podporu znovusídlených osob.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 2 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„rodinnými příslušníky“ tito členové rodiny žadatele zdržující se v souvislosti s žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:	„rodinnými příslušníky“ tito členové rodiny žadatele zdržující se v souvislosti s žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:
i) manžel či manželka žadatele o azyl nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, se kterým/kterou žije v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právních předpisech nebo praxi členského státu přistupuje podle jeho právních předpisů o cizincích podobně jako k párům sezdaným,	i) manžel či manželka žadatele o azyl nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, se kterým/kterou žije v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právních předpisech nebo praxi členského státu přistupuje podle jeho právních předpisů o cizincích podobně jako k párům sezdaným,
ii) nezletilé děti páru uvedeného v bodě i) nebo žadatele, pokud jsou svobodné, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;	ii) nezletilé děti páru uvedeného v bodě i) nebo žadatele, pokud jsou svobodné a mají nárok na výživné, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;
iii) vdané či ženaté nezletilé děti párů uvedených v bodě i) nebo žadatele bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva, pokud je v jejich nejlepším zájmu, aby bydlely společně s žadatelem;	iii) vdané či ženaté nezletilé děti párů uvedených v bodě i) nebo žadatele bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva, pokud je v jejich nejlepším zájmu, aby bydlely společně s žadatelem;
iv) otec, matka nebo poručník žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný nebo je nezletilý a vdaný či ženatý, ale je v jeho nejlepším zájmu bydlet společně se svým otcem, matkou nebo opatrovníkem;	iv) iii) otec, matka nebo poručník žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný nebo je nezletilý a vdaný či ženatý, ale je v jeho nejlepším zájmu bydlet společně se svým otcem, matkou nebo opatrovníkem;
v) nezletilí svobodní sourozenci žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný, nebo pokud jsou žadatel nebo jeho sourozenci nezletilí a vdané či ženatí, ale je v nejlepším zájmu jednoho nebo některých z nich, aby bydleli společně;	v) iv) nezletilí svobodní sourozenci žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný, nebo pokud jsou žadatel nebo jeho sourozenci nezletilí a vdané či ženatí, ale je v nejlepším zájmu jednoho nebo některých z nich, aby bydleli společně;

Odůvodnění

Návrh Komise předpokládá rozšíření pojmu rodina. Tím by se značně zvýšil počet osob, který by měl nárok na zaopatření. Proto by měl být zachován působný okruh oprávněných osob.

Pozměňovací návrh 2

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 6 – nový odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	1. Členské státy by měly hájit zákonná práva jednotlivce, aby i žadatelům o azyl bez dokladů totožnosti mohlo být ve všech ohledech zaručeno lidské zacházení v souladu se zákonnými právy. Důsledky použití falešné nebo vypůjčené identity nebo předložení zfalšovaných, padělaných nebo neplatných dokladů, budou stanoveny podle platných předpisů o kritériích pro poskytování mezinárodní ochrany.

Odůvodnění

Pokud není identita určena s největší jistotou, je důležité, aby bylo s každým žadatelem o azyl řádně zacházeno. Je důležité zahájit tento článek uvedeným výchozím předpokladem, který je založen na lidské důstojnosti a zásadě rovnosti všech osob.

Pozměňovací návrh 3

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – čl. 15 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. V rámci priorit své politiky trhu práce mohou členské státy upřednostňovat občany EU a státní příslušníky států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jakož i státní příslušníky třetích států s oprávněným pobytem.	4. V rámci priorit své politiky trhu práce mohou členské státy upřednostňovat občany EU a státní příslušníky států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jakož i státní příslušníky třetích států s oprávněným pobytem.

Odůvodnění

V souvislosti s neomezeným přístupem na trh práce, který Komise navrhla, se konstatuje, že musí být v každém případě dána přednost vlastním státním příslušníkům, občanům EU a EHP. Stávající znění čl. 15 odst. 4 předmětné směrnice by proto mělo být zachováno.

Pozměňovací návrh 4

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 20 – nové odstavce 6, 7 a 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	6. Členské státy nesmí odebrat nebo snížit materiální podmínky přijetí zamítnutým žadatelům o mezinárodní ochranu, dokud nebudou stanoveny plány jejich vyhoštění nebo dobrovolný návrat.
	7. Za žádných okolností nesmí být zneužita nucená chudoba nebo její hrozba k vynucování návratu zamítnutých žadatelů do země původu.
	8. Za žádných okolností nesmí být zneužito zamítnutí poskytnutí primární zdravotní péče nebo jeho hrozba k vynucování návratu zamítnutých žadatelů do země původu.

Odůvodnění

Tato ustanovení jsou nezbytná k zajištění souladu s evropskými normami v oblasti lidských práv, zvláště pak článkem 3 Evropské úmluvy o lidských právech. Odebrání a snížení materiálních podmínek přijetí motivuje zamítnuté žadatele k přerušování styků s hostitelským členským státem; to může narušit případné vyhoštění a motivovat k nelegální práci. Finanční rozměr zachování materiálních podmínek přijetí pro zamítnuté žadatele je pobídkou pro členské státy ke zlepšení jejich postupů vyhoštění a zlepšení programů dobrovolného návratu (nucená chudoba a zamítnutí zdravotní péče nelze považovat za motivaci ke skutečně dobrovolnému návratu, neboť se jedná o nelegitimní formy návratu nuceného). Ke krytí nákladů na tuto úpravu částečně přispěje zvýšený příjem z daní po otevření přístupu na trh práce pro žadatele o mezinárodní ochranu po nejvýše šesti měsících po jejich vstupu do EU.

Poskytnutí primární zdravotní péče zamítnutým žadatelům je též nutné z důvodu ochrany veřejného zdraví. Navíc bude-li zamítnutým žadatelům odeprána primární zdravotní péče, je pravděpodobné, že se s příznaky onemocnění dostaví do nemocnic ve chvíli, kdy dojde ke zhoršení jejich zdravotního stavu. Vzniká tak silný tlak na rozpočet na zdravotnictví, který je v řadě členských států spravován na regionální úrovni.

Pozměňovací návrh 5

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – čl. 20 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou omezit dávky plynoucí z materiálních podmínek přijetí, pokud žadatel o azyl:	Členské státy mohou omezit <u>nebo odebrat</u> dávky plynoucí z materiálních podmínek přijetí, pokud žadatel o azyl:
(a) opustí místo pobytu stanovené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné;	(a) opustí místo pobytu stanovené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné;
(b) v přiměřené lhůtě určené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení; nebo	(b) v přiměřené lhůtě určené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení; nebo
(c) již ve stejném členském státě podal jinou žádost o azyl.	(c) již ve stejném členském státě podal jinou žádost o azyl.

Odůvodnění

Návrh Komise velmi omezuje možnosti odebrat dávky plynoucí z materiálních podmínek. Žadatel o azyl by tak přestal být účinně pobízen k aktivnější spolupráci na azylovém řízení. Stávající ustanovení by proto mělo být zachováno.

Pozměňovací návrh 6

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 21 – odstavec 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy stanoví ve vnitrostátních předpisech postupy, jimiž se bude při podání žádosti o mezinárodní ochranu zjišťovat, má-li žadatel zvláštní potřeby, a určovat povahu těchto potřeb. Členské státy zajistí, aby se osobám se zvláštními potřebami dostávalo po celou dobu azylového řízení podpory a aby byla jejich situace odpovídajícím způsobem sledována.	2. a) Členské státy stanoví ve vnitrostátních předpisech postupy, jimiž se bude při podání žádosti o mezinárodní ochranu zjišťovat, má-li žadatel zvláštní potřeby, a určovat povahu těchto potřeb. Členské státy zajistí, aby se osobám se zvláštními potřebami dostávalo po celou dobu azylového řízení podpory a aby byla jejich situace odpovídajícím způsobem sledována. b) <u>Je-li zpochybněn věk žadatele o mezinárodní ochranu, bude členský stát k tomuto žadateli přistupovat jako k nezletilé osobě, dokud nebude prokázáno, že jí není (za současného dodržení práv a bezpečnosti dalších žadatelů o mezinárodní ochranu).</u> c) <u>Členské státy zajistí náležité právní záruky týkající se postupů pro určení věku, a to zvláště tam, kde se přistoupí k lékařskému vyšetření.</u> d) <u>Veškerá vyšetření nezletilých osob bez doprovodu musejí být prováděna, aniž je dotčen [článek 17 směrnice 2005/85/ES].</u>

Odůvodnění

Cílem je zajistit, aby dětem nebyla neprávem odeprána zvýšená ochrana nezletilých osob zakotvená v návrzích SEAS II. Je důležité zajistit náležitě záruky určení věku v této fázi, neboť ustanovení směrnice o přijímání se rovněž přímo použijí na přepracované nařízení Rady (ES) č. 343/2003 (dublinké nařízení) (Preambule, bod odůvodnění 9). Tato ustanovení by rovněž měla odkazovat na podrobná ustanovení o nezletilých osobách bez doprovodu ve stávajícím článku 17 směrnice 2005/85/ES (směrnice o azylovém řízení) nebo předpisu, který ji nahradí.

Pozměňovací návrh 7

Přepracované dublinké nařízení [KOM(2008) 820 v konečném znění] – článek 31

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pokud se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu, a pokud by přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení do tohoto členského státu mohlo toto zatížení ještě zintenzivnit, může tento členský stát požádat, aby bylo přemísťování pozastaveno.</p>	<p>1. Pokud se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu, a pokud by přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení do tohoto členského státu mohlo toto zatížení ještě zintenzivnit, může tento členský stát požádat, aby bylo přemísťování pozastaveno.</p>
<p>Žádost je adresována Komisi. V žádosti jsou sděleny důvody, které vedly k jejímu podání a uvede se především:</p>	<p>Žádost je adresována Komisi. V žádosti jsou sděleny důvody, které vedly k jejímu podání a uvede se především:</p>
<p>a) podrobný popis obzvláště naléhavé situace, která mimořádně zatěžuje přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů;</p> <p>b) odůvodněná krátkodobá prognóza týkající se pravděpodobného vývoje této situace;</p> <p>c) odůvodněné vysvětlení, jak by přemístění dalších žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení mohlo zhoršit zatížení přijímacích kapacit, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů.</p>	<p>a) podrobný popis obzvláště naléhavé situace, která mimořádně zatěžuje přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů;</p> <p>b) odůvodněná krátkodobá prognóza týkající se pravděpodobného vývoje této situace;</p> <p>c) odůvodněné vysvětlení, jak by přemístění dalších žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení mohlo zhoršit zatížení přijímacích kapacit, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů.</p>
<p>2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu.</p>	<p>2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu.</p>
<p>3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může požádat, aby bylo přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.</p>	<p>3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může požádat, aby bylo přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES.</p>	<p>Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES.</p>
<p>4. Komise může po doručení žádosti podle odstavce 1 nebo 3 nebo ze své vlastní iniciativy podle odstavce 2 rozhodnout o pozastavení veškerého přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Takové rozhodnutí učiní co nejdříve, a to nejpozději jeden měsíc od doručení žádosti. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování obsahuje důvody, ze kterých vychází, a to zejména:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prověření veškerých důležitých okolností v daném členském státě, vzhledem k nimž má být přemísťování pozastaveno; b) prověření možného dopadu pozastavení přemísťování na ostatní členské státy; c) navrhovaný termín, odkdy má pozastavení přemísťování nabýt platnosti; d) veškeré zvláštní podmínky související s tímto pozastavením. <p>5. Komise uvědomí Radu a členské státy o rozhodnutí pozastavit veškeré přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Kterýkoli členský stát může postoupit toto rozhodnutí Komise do jednoho měsíce od jeho doručení Radě. Do jednoho měsíce ode dne postoupení může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.</p> <p>6. V návaznosti na rozhodnutí Komise o pozastavení přemísťování do členského státu jsou ostatní členské státy, ve kterých se žadatelé, jejichž přemístění je pozastaveno, nacházejí, příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu těchto osob.</p> <p>Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu náležitě zohledňuje potřebu zajistit ochranu nezletilých osob a celistvost rodiny.</p> <p>7. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.</p>	<p>4. Pokud místní nebo regionální orgán dospěje k závěru, že je vystaven zvláště naléhavé situaci, která nepřiměřeně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu ve srovnání s členským státem jako celkem, a zároveň není splněna podmínka k použití odstavce 1, může tento orgán formálně požádat Komisi o použití její pravomoci podle odstavce 2.</p> <p>45. Komise může po doručení žádosti podle odstavce 1 nebo 3 nebo ze své vlastní iniciativy podle odstavce 2 <u>jednotlivě</u> nebo ve <u>spojení s odstavcem 4</u> rozhodnout o pozastavení veškerého přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Takové rozhodnutí učiní co nejdříve, a to nejpozději jeden měsíc od doručení žádosti. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování obsahuje důvody, ze kterých vychází, a to zejména:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prověření veškerých důležitých okolností v daném členském státě, vzhledem k nimž má být přemísťování pozastaveno; b) prověření možného dopadu pozastavení přemísťování na ostatní členské státy; c) navrhovaný termín, odkdy má pozastavení přemísťování nabýt platnosti; d) veškeré zvláštní podmínky související s tímto pozastavením. <p>5 6. Komise uvědomí Radu a členské státy o rozhodnutí pozastavit veškeré přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Kterýkoli členský stát může postoupit toto rozhodnutí Komise do jednoho měsíce od jeho doručení Radě. Do jednoho měsíce ode dne postoupení může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.</p> <p>6 7. V návaznosti na rozhodnutí Komise o pozastavení přemísťování do členského státu jsou ostatní členské státy, ve kterých se žadatelé, jejichž přemístění je pozastaveno, nacházejí, příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu těchto osob.</p> <p>Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu náležitě zohledňuje potřebu zajistit ochranu nezletilých osob a celistvost rodiny.</p> <p>7 8. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>8. Přemístování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. Použije se odstavec 5.</p> <p>9. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by umožňovalo členským státům odchýlit se od jejich obecné povinnosti přijmout veškerá přiměřená opatření, ať již obecná, nebo konkrétní, k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů Společenství, zejména tohoto nařízení, směrnice [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES.</p>	<p>8 9. Přemístování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. Použije se odstavec 5.</p> <p>9 10. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by umožňovalo členským státům odchýlit se od jejich obecné povinnosti přijmout veškerá přiměřená opatření, ať již obecná, nebo konkrétní, k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů Společenství, zejména tohoto nařízení, směrnice [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES.</p>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh řeší situaci, kdy určité regiony mohou být vystaveny nepřiměřené zátěži ve srovnání s jejich členským státem jako celkem, a kde členské státy proto nemohou použít čl. 31 odst. 1, neboť situace na jejich území jako celku nevykazuje dostatečnou závažnost. Na rozdíl od stávajícího čl. 31 odst. 1. se nejedná o přímou žádost o pozastavení přemístování, ale o žádost, aby Komise využila svoji pravomoc podle čl. 31 odst. 2. Pozměňovací návrh tedy uznává význam místních a regionálních orgánů, aniž by usiloval o jejich rovné postavení vedle členských států.

Pozměňovací návrh 8

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 11 – odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Úřad organizuje, koordinuje a podporuje výměnu informací mezi vnitrostátními orgány zodpovědnými za azylovou politiku, jakož i mezi Komisí a těmito orgány, a to v souvislosti s prováděním souboru nástrojů, který spadá do <u>acquis Společenství týkajícího se azylu</u>. K tomuto účelu může vytvářet věcné databáze, databáze v oblasti práva a judikatury, které se týkají nástrojů azylové politiky na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni.</p>	<p>1. Úřad organizuje, koordinuje a podporuje výměnu informací mezi vnitrostátními orgány zodpovědnými za azylovou politiku, jakož i mezi Komisí a těmito orgány, a to v souvislosti s prováděním souboru nástrojů, který spadá do <u>acquis Společenství týkajícího se azylu, a to i na místní a regionální úrovni</u>. K tomuto účelu může vytvářet věcné databáze, databáze v oblasti práva a judikatury, které se týkají nástrojů azylové politiky na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni.</p>

Odůvodnění

Významná část azylové politiky je prováděna na regionální úrovni, a pro shromažďování a výměnu informací je proto důležité, aby regiony byly konzultovány přímo.

Pozměňovací návrh 9

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 25 – odstavec 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>3. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky.</p>	<p>3. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky. <u>V případech, kdy se jedná o místní a regionální zájmy, bude přizván zástupce Výboru regionů.</u></p>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh uznává význam a zkušenosti místních a regionálních orgánů v oblasti azylové politiky.

Pozměňovací návrh 10

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 30 – odstavec 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
9. Výkonná rada může k účasti na jednáních přizvat jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky.	9. Výkonná rada může k účasti na jednáních přizvat jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky. <u>V případech, kdy se jedná o místní a regionální zájmy, bude přizván zástupce Výboru regionů.</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh navazuje na pozměňovací návrh k čl. 25 odst. 3 s cílem zajistit plné uznání a využití odborných znalostí a zkušeností regionů.

Pozměňovací návrh 11

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 32 – odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Úřad úzce spolupracuje s nevládními organizacemi a institucemi občanské společnosti působícími na vnitrostátní, evropské nebo mezinárodní úrovni v oblasti azylu a k tomuto účelu zřizuje poradní sbor.	1. Úřad úzce spolupracuje s nevládními organizacemi a institucemi občanské společnosti působícími na <u>regionální</u> , vnitrostátní, evropské nebo mezinárodní úrovni v oblasti azylu a k tomuto účelu zřizuje poradní sbor.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh rovněž uznává význam a zkušenosti regionálních orgánů v oblasti azylové politiky.

V Bruselu dne 7. října 2009

Předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE